

for deres paarørende og Familie, at vide, at naar de kommer paa Sindssygehospitalet i Viborg, anses de for at være uheldredelige, men det er ogsaa, som nævnt baade af den højtærede Justitsminister ved Forelægningen og af de foregaaende Talere, uheldigt for Lægerne og Sygeplejerskerne. Disse arbejder under det Tryk, kan man gerne sige, at de Mennesker, de har under Behandling, er uheldredelige. For øvrigt strider det med de faktiske Forhold, idet der aarlig kan udskrives 20—25 Patienter som helbredede eller i høj Grad bedrede. Det er derfor i alle Henseender udmærket, at der sker en Ændring i Sindssygehospitalets Virksomhed og i den almindelige Opfattelse af dets Opgave. For Øjeblikket er Hospitalet i Viborg beregnet paa kroniske Patienter, fortrinsvis saadanne, som er eller har været paa et af Statens andre Sindssygehospitaler. Naar en Patient fra et af disse overflyttes til Hospitalet i Viborg, er det, ligesom det dermed er slaaet fast, at vedkommendes Helbredelse er udelukket, og Overflytningen faar derved en uhyggelig Karakter. Efter det foreliggende Lovforslags Gennemførelse vil Virksomheden ved Viborg Sindssygehospital blive af samme Art som ved Statens øvrige Sindssygehospitaler, og der vil da fortrinsvis blive optaget Patienter hjemmehørende i Viborg, Thisted og Ringkøbing Amter samt i visse Dele af Hjørring og Aalborg Amter. At Virksomheden paa denne Maade faar en noget anden Karakter end nu, hilser jeg med Tilfredshed, ligesom ogsaa alle de øvrige Talere enstemmig har udtalt deres Tilfredshed dermed. Jeg anbefaler derfor ligesom de ærede foregaaende Talere Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

N. Jensen: Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt indlade mig paa en nærmere Omtale af det første Lovforslag i Almindelighed — dertil havde jeg Lejlighed ved første Behandling af samme Lovforslag i Fjor. Naar jeg har forlangt Ordet, er det kun for at give en Oplysning vedrørende Nykøbing Byraads Tilbud, der findes opført som Bilag I til Lovforslaget. Det er ikke rigtigt — skønt det kunde se saaledes ud —, at Byraadet ved dette Tilbud skulde tænke paa at berøve Byens Borgere deres Vandforsyning. Naar Byraadet er fremkommet med sit Tilbud, er det kun sket, for at der kunde blive mere Tid og Lejlighed for det til at fortsætte de Boringer, som er nødvendige for at tilvejebringe mere Vand. Det er heller

ikke fremkommet med sit Tilbud uden Forhandling med sagkyndige. Det har nemlig raadført sig med sin Konsulent paa dette Omraade, Vandbygningsingeniør Øllgaard, der er en kendt Autoritet paa dette Omraade. Hr. Øllgaard skriver i en Beretning til Byraadet: „Det vil derfor kunne forstaas, at jeg overfor Nykøbing Byraad har kunnet udtale, at man ved Nykøbing gennem Boringer vil kunne fremskaffe de nødvendige Vandmængder ikke alene til Byens, men og til den eventuelle Sindssygeanstalts Forsyning.“ Jeg har blot villet gøre opmærksom paa, at naar Byraadet har tilbudt Ministeriet at overlade hele Vandværkets Vandmængde til Hospitalet, er det i Fortrøstning til, at der efter sagkyndigt Udsagn var Vand nok baade til Hospitalets og til Byens Forbrug.

Justitsministeren (Billow): Jeg maa bringe de ærede Medlemmer, der har haft Ordet, min Tak for, at de alle har givet deres Samtykke til, at denne Sag bliver hurtigt fremmet i dette høje Ting. Den eneste Realitet, hvorom der har været talt, er Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Vand nok ved Nykøbing eller ej. Jeg giver det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (J. Andersen) Ret i, at man ikke af de afgivne Attester kan se, at der ikke er Vand nok ved Nykøbing, men det, det gælder om, er at faa en positiv Erklæring om, at der er Vand nok; det gælder om at have Vished om det positive. Det ærede Medlem fortalte, hvorledes det var gaaet ham tidligere ved saadanne Boringer, men ytrede — selvfølgelig — ingen Mistanke om, at Boringerne her var foretagne „for Tilfældet“. Det kan man jo heller ikke gøre, eftersom det er Nykøbing Kommune selv, der foretager dem. Derfor kan alle være sikre paa, at der vil blive vist den største Omhu for, at Boringerne kan føre til positive Resultater. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at Boringerne kunde have været paabegyndt noget før — det er noget, som man nok kan anføre som en lille Bebrejdelse mod mig, men Bebrejdelsen rammer ogsaa adskillige Medlemmer af Rigsdagen, thi ingen faldt forrige Aar paa at forlange saadanne Prøveboringer foretaget, man slog sig til Taals med Erklæringer. Heldigvis er den Tanke altsaa opstaaet hos mig at faa Vished paa dette Punkt, men den Vished er jo ikke opnaaet endnu.

Jeg skal minde om de Vanskeligheder, der har været med Hensyn til Vandforsy-